

ประกาศสภาวิชาชีพบัญชี

ที่ ๔๔/๒๕๕๗

เรื่อง มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๑

เรื่อง การร่วมการงาน

อาศัยอำนาจตามมาตรา ๗ (๓) และมาตรา ๓๔ แห่งพระราชบัญญัติวิชาชีพบัญชี พ.ศ. ๒๕๔๗ ที่กำหนดให้สภาวิชาชีพบัญชีมีอำนาจหน้าที่ในการกำหนดและปรับปรุงมาตรฐานการบัญชีเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการจัดทำบัญชีตามกฎหมายว่าด้วยบัญชีและกฎหมายอื่น ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชีนั้น ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี และประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว จึงจะใช้บังคับได้

สภาวิชาชีพบัญชี โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการกำกับดูแลการประกอบวิชาชีพบัญชี ในการประชุม ครั้งที่ ๓๘ (๓/๒๕๕๗) เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๗ จึงออกประกาศไว้ดังต่อไปนี้

- ข้อ ๑ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป
- ข้อ ๒ ให้ยกเลิกประกาศสภาวิชาชีพบัญชี ๓๘/๒๕๕๖ เรื่อง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ ๓๑ (ปรับปรุง ๒๕๕๕) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า
- ข้อ ๓ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ ๑๑ เรื่อง การร่วมการงาน ตามที่กำหนดท้ายประกาศนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๕๗

ประสิทธิ์ เชื้อพานิช

นายกสภาวิชาชีพบัญชี

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11

เรื่อง

การร่วมการงาน

คำแถลงการณ์

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ขึ้นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดขึ้นโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน ซึ่งเป็นฉบับปรับปรุงของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศที่สิ้นสุดในวันที่ 31 ธันวาคม 2555 (IFRS 11 : Joint Arrangements (Bound volume 2013 Consolidated without early application))

มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

สารบัญ

	จากย่อหน้าที่
บทนำ	บทนำ 1
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	3
การร่วมการงาน	4
การควบคุมร่วม	7
ประเภทของการร่วมการงาน	14
งบการเงินของผู้เข้าร่วมการงาน	20
การดำเนินงานร่วมกัน	20
การร่วมค้า	24
งบการเงินเฉพาะกิจการ	26
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	
ข แนวทางปฏิบัติ	
ค วันถือปฏิบัติ การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง และการยกเลิก มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น	

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงานประกอบด้วยย่อหน้าที่ 1 ถึง 27 และ ภาคผนวก ก ถึง ค ทุกย่อหน้ามีความสำคัญเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรหนาถือเป็นหลักการสำคัญ คำนิยามที่ปรากฏในภาคผนวก ก เป็นครั้งแรกจะเป็นตัวอักษรเอน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ต้องอ่านโดยคำนึงถึงข้อกำหนดของกรอบแนวคิดสำหรับการรายงานทางการเงิน (ปรับปรุง 2557) ใน กรณีที่ไม่ได้ให้แนวปฏิบัติในการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชี ให้กิจการถือปฏิบัติตามข้อกำหนดของ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทาง บัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้)

บทนำ

ภาพรวม

- บทนำ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน กำหนดหลักการใน การรายงานทางการเงินของผู้เข้าร่วมการงาน
- บทนำ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า และให้ถือปฏิบัติกับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลา บัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป ทั้งนี้ อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวัน ถือปฏิบัติ

เหตุผลในการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บทนำ 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กล่าวถึงประเด็นที่สำคัญสองประการของมาตรฐาน การบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า ประการแรก คือ โครงสร้างของงานเป็นปัจจัยเดียวที่ใช้ในการกำหนดวิธีการทางบัญชี และประการที่สอง คือ กิจการมีทางเลือกในการรับรู้ส่วนได้เสียในกิจการที่ควบคุมร่วมกัน
- บทนำ 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน ได้ทำการปรับปรุง มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า ใหม่ให้ดีขึ้น โดยกำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการบัญชีของการร่วมการงานทุกประเภท

หลักการสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

- บทนำ 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องกำหนดประเภทของ การร่วมการงานที่ตนเข้าร่วม โดยประเมินจากสิทธิและภาระผูกพันของคนที่เกิดขึ้นจาก การงานนั้น

ข้อกำหนดทั่วไป

- บทนำ 6 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ให้ถือปฏิบัติกับทุกกิจการที่เข้าร่วมการงาน การร่วมการงาน หมายถึง การงานซึ่งบุคคลหรือกิจการสองรายหรือมากกว่าสองรายขึ้นไป มีการควบคุมร่วมกัน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้ให้นิยามของการควบคุม ร่วมว่าเป็นการร่วมกันควบคุมการงานซึ่งได้ตกลงกันไว้ในสัญญา ซึ่งการควบคุมร่วมจะมีได้ก็ ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง (กิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมาก ต่อผลตอบแทนที่การงานนั้นจะได้รับ) จะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์จาก ผู้ที่ร่วมกันควบคุมการงานแล้วเท่านั้น
- บทนำ 7 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้จัดประเภทการร่วมการงานออกเป็นสองประเภท คือ การดำเนินงานร่วมกัน และการร่วมค้า การดำเนินงานร่วมกัน หมายถึง การร่วมการงาน ซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วม (ซึ่งเรียกว่า ผู้ร่วมดำเนินงาน) มีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพัน ในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นส่วนการร่วมค้า หมายถึง การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการ ควบคุมร่วม (ซึ่งเรียกว่า ผู้ร่วมค้า) มีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการงานนั้น
- บทนำ 8 กิจการกำหนดประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วมโดยพิจารณาจากสิทธิและภาระ ผูกพันของตน กิจการประเมินสิทธิและภาระผูกพันของตนได้โดยพิจารณาจากโครงสร้าง และรูปแบบทางกฎหมายของการร่วมการงาน ตลอดจนเงื่อนไขของข้อตกลงที่ผู้เข้าร่วมการ งานตกลงกัน รวมทั้งข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นหากมีความเกี่ยวข้อง
- บทนำ 9 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้ผู้ร่วมดำเนินงานต้องรับรู้และวัดมูลค่า สินทรัพย์และหนี้สิน (และรับรู้รายได้และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้อง) ที่เกี่ยวกับส่วนได้เสียของตน ในการดำเนินงานร่วมกันให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับ สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายนั้น
- บทนำ 10 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กำหนดให้ผู้ร่วมค้าต้องรับรู้และบันทึกเงินลงทุนของ ตนโดยใช้วิธีส่วนได้เสียตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงิน ลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า เว้นแต่กิจการจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามวิธี ส่วนได้เสียตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว
- บทนำ 11 ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลของผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการร่วมการงานได้ระบุไว้ ในมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสีย ในกิจการอื่น

มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงาน

วัตถุประสงค์

- 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดหลักการในการรายงานทางการเงินของกิจการที่มีส่วนได้เสียในการงานซึ่งมีการควบคุมร่วมกัน (ซึ่งเรียกว่า การร่วมการงาน)

การบรรลุวัตถุประสงค์

- 2 เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ในย่อหน้าที่ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้ให้นิยามของการควบคุมร่วมไว้ และกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องกำหนดประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วมโดยประเมินจากสิทธิและภาระผูกพันของตน และต้องรับรู้สิทธิและภาระผูกพันเหล่านั้นให้สอดคล้องกับประเภทของการร่วมการงานนั้น

ขอบเขต

- 3 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ต้องถือปฏิบัติกับกิจการทุกกิจการที่เข้าร่วมการงาน

การร่วมการงาน

- 4 การร่วมการงาน หมายถึง การงานซึ่งบุคคลหรือกิจการตั้งแต่สองหรือมากกว่าสองรายมีการควบคุมร่วมกัน
- 5 การร่วมการงานมีลักษณะดังต่อไปนี้
 - 5.1 ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันตามข้อตกลงตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข2 ถึง ข4)
 - 5.2 ข้อตกลงตามสัญญาดังกล่าวกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานตั้งแต่สองหรือมากกว่าสองรายมีการควบคุมร่วมกัน (ดูย่อหน้าที่ 7 ถึง 13)
- 6 การร่วมการงานเป็นได้ทั้งการดำเนินงานร่วมกันหรือการร่วมค้า

การควบคุมร่วม

- 7 การควบคุมร่วม หมายถึง การร่วมกันควบคุมการงานซึ่งได้ตกลงกันไว้ในสัญญา ซึ่งการควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์จากผู้ที่เกี่ยวข้องควบคุมการงานแล้วเท่านั้น
- 8 กิจการที่เป็นผู้เข้าร่วมการงานต้องประเมินว่าข้อตกลงตามสัญญาได้กำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมร่วมหรือไม่ ผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานจะมีการควบคุมร่วมกันก็ต่อเมื่อบุคคลหรือกิจการเหล่านั้นจะต้อง

ร่วมกันกำกับดูแลกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อผลตอบแทนที่การทำงานนั้นจะได้รับ (กล่าวคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง)

- 9 หากได้กำหนดแล้วว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานร่วมกันควบคุมการงานนั้น การควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ที่เกี่ยวข้อง
- 10 ในการร่วมการงานใด ๆ จะไม่มีบุคคลหรือกิจการใดที่ควบคุมการร่วมการงานนั้นได้แต่เพียงผู้เดียว ผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานสามารถกีดกันไม่ให้ผู้เข้าร่วมการงานรายหนึ่งรายใดหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานเข้ามาควบคุมการงานนั้นได้
- 11 การร่วมการงานสามารถมีขึ้นได้ถึงแม้ว่าผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมร่วมในการงานนั้น ไม่ครบทุกคน มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้ให้ความแตกต่างระหว่างผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการร่วมการงาน (*ผู้ร่วมดำเนินงานหรือผู้ร่วมค้า*) กับผู้เข้าร่วมการงานแต่ไม่มีการควบคุมร่วม
- 12 กิจการจะต้องใช้ดุลยพินิจในการประเมินว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมร่วมในการงานนั้นหรือไม่ โดยพิจารณาจากข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมทั้งหมด (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข11)
- 13 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป กิจการต้องประเมินใหม่ว่ากิจการยังคงมีการควบคุมร่วมในการงานนั้นอยู่อีกหรือไม่

ประเภทของการร่วมการงาน

- 14 กิจการต้องกำหนดประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วม การจัดประเภทการร่วมการงานว่าเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมดำเนินงานขึ้นอยู่กับสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานนั้น
- 15 การดำเนินงานร่วมกัน หมายถึง การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น โดยเรียกผู้ที่มีการควบคุมร่วมดังกล่าวว่าผู้ร่วมดำเนินงาน
- 16 การร่วมค้า หมายถึง การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น โดยเรียกผู้ที่มีการควบคุมร่วมดังกล่าวว่าผู้ร่วมค้า
- 17 กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการประเมินว่าการร่วมการงานเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า กิจการต้องกำหนดประเภทของการร่วมการงานที่ตนเข้าร่วมโดยพิจารณาจากสิทธิและภาระผูกพันของตนที่เกิดจากการร่วมการงานนั้น กิจการสามารถประเมินสิทธิและภาระผูกพันของตนได้โดยพิจารณาจากโครงสร้างและรูปแบบทางกฎหมายของการร่วมการงาน ตลอดจนเงื่อนไขที่ผู้เข้าร่วมในข้อตกลงตามสัญญาได้ตกลงกัน รวมทั้งข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข12 ถึง ข33)
- 18 ในบางครั้ง ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันตามข้อตกลงแม่บทซึ่งกำหนดเงื่อนไขตามสัญญาเป็นการทั่วไปเพื่อร่วมกันดำเนินกิจกรรมใดกิจกรรมหนึ่งหรือหลาย ๆ กิจกรรม ข้อตกลงแม่บทนี้อาจกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องจัดตั้งการร่วมการงานที่แตกต่างกันออกไปเพื่อวัตถุประสงค์ใน

การดำเนินกิจกรรมที่เฉพาะเจาะจงซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงแม่บทดังกล่าว ถึงแม้ว่าการร่วม
การทำงานเหล่านั้นจะเกี่ยวข้องกับข้อตกลงแม่บทเดียวกัน แต่ก็อาจจัดอยู่ในประเภทของการร่วม
การทำงานที่แตกต่างกันได้ หากสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานนั้นมีความแตกต่างกัน
เมื่อต้องดำเนินกิจกรรมที่ต่างกันตามข้อตกลงแม่บทนั้น ดังนั้น การดำเนินงานร่วมกันและการ
ร่วมค้าจึงสามารถมีอยู่พร้อมกันได้หากผู้เข้าร่วมการงานมีการดำเนินกิจกรรมที่แตกต่างกันแม้
กิจกรรมนั้นเป็นส่วนหนึ่งของข้อตกลงแม่บทเดียวกัน

- 19 ในกรณีที่ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมเปลี่ยนแปลงไป กิจการต้องประเมินใหม่ว่าประเภท
ของการร่วมการทำงานที่ตนเข้าร่วมนั้นได้เปลี่ยนแปลงไปด้วยหรือไม่

งบการเงินของผู้เข้าร่วมการงาน

การดำเนินงานร่วมกัน

- 20 ผู้ร่วมดำเนินงานต้องรับรู้รายการดังต่อไปนี้ตามส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานร่วมกัน
- 20.1 สินทรัพย์ รวมทั้งส่วนแบ่งในสินทรัพย์ใด ๆ ที่ร่วมกันถือครอง
 - 20.2 หนี้สิน รวมทั้งส่วนแบ่งในหนี้สินใด ๆ ที่ร่วมกันก่อขึ้น
 - 20.3 รายได้จากการขายส่วนแบ่งผลผลิตที่เกิดจากการดำเนินงานร่วมกัน
 - 20.4 ส่วนแบ่งของรายได้จากการขายผลผลิตโดยการดำเนินงานร่วมกันและ
 - 20.5 ค่าใช้จ่าย รวมทั้งส่วนแบ่งในค่าใช้จ่ายใด ๆ ที่ร่วมกันก่อขึ้น
- 21 ผู้ร่วมดำเนินงานต้องรับรู้สินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของตน
ในการดำเนินงานร่วมกันให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์
หนี้สิน รายได้ และค่าใช้จ่ายนั้น
- 22 การบัญชีสำหรับรายการที่เกิดขึ้นระหว่างกิจการและการดำเนินงานร่วมกันซึ่งกิจการเป็น
ผู้ร่วมดำเนินงาน เช่น การขาย การโอนให้ หรือการซื้อสินทรัพย์ ได้ระบุไว้ในย่อหน้าที่ 34 ถึง 37
- 23 ผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันแต่ไม่มีการควบคุมร่วมต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนใน
การดำเนินงานร่วมกันนั้นตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 20 ถึง 22 หากตนมีสิทธิในสินทรัพย์และมี
ภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันนั้น อย่างไรก็ตาม หากผู้เข้าร่วมใน
การดำเนินงานร่วมกันแต่ไม่มีการควบคุมร่วมไม่ได้มีสิทธิในสินทรัพย์และไม่ได้มีภาระผูกพันใน
หนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันนั้น ผู้นั้นต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงาน
ร่วมกันให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียนั้น

การร่วมค้า

- 24 ผู้ร่วมค้าต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการร่วมค้าเป็นเงินลงทุน และรับรู้เงินลงทุนนั้นโดยใช้
วิธีส่วนได้เสียตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนใน

บริษัทร่วมและการร่วมค้า เว้นแต่กิจการจะได้รับการยกเว้นไม่ต้องปฏิบัติตามวิธีส่วนได้เสียตามที่ระบุในมาตรฐานการบัญชีฉบับดังกล่าว

- 25 ผู้เข้าร่วมในการร่วมค้าแต่ไม่มีการควบคุมร่วมต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการร่วมค่านั้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง **เครื่องมือทางการเงิน** (เมื่อมีการประกาศใช้) เว้นแต่ผู้นั้นมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเหนือการร่วมค่านั้นซึ่งในกรณีนี้ผู้เข้าร่วมในการร่วมค้าดังกล่าวต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง **เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า**

งบการเงินเฉพาะกิจการ

- 26 ในงบการเงินเฉพาะกิจการ ผู้ร่วมดำเนินงานหรือผู้ร่วมค้าต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตน ดังนี้
- 26.1 ส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน ให้รับรู้ตามย่อหน้าที่ 20 ถึง 22
 - 26.2 ส่วนได้เสียในการร่วมค้า ให้รับรู้ตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง**งบการเงินเฉพาะกิจการ**
- 27 ในงบการเงินเฉพาะกิจการ ผู้เข้าร่วมการงานแต่ไม่มีการควบคุมร่วม ต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตน ดังนี้
- 27.1 ส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกัน ให้รับรู้ตามย่อหน้าที่ 23
 - 27.2 ส่วนได้เสียในการร่วมค้า ให้รับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง **เครื่องมือทางการเงิน** (เมื่อมีการประกาศใช้) เว้นแต่กิจการมีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญเหนือการร่วมค่านั้น ซึ่งในกรณีนี้ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง**งบการเงินเฉพาะกิจการ**

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

การร่วมการงาน	หมายถึง	การงานซึ่งบุคคลหรือกิจการตั้งแต่สองหรือมากกว่าสองรายมีการควบคุมร่วมกัน
การควบคุมร่วม	หมายถึง	การร่วมกันควบคุมการงานซึ่งได้ตกลงกันไว้ในสัญญา ซึ่งการควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ที่ร่วมกันควบคุมการงานแล้วเท่านั้น
การดำเนินงานร่วมกัน	หมายถึง	การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น
ผู้ร่วมดำเนินงาน	หมายถึง	ผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันซึ่งมีการควบคุมร่วมในการดำเนินงานร่วมกันนั้น
การร่วมค้า	หมายถึง	การร่วมการงานซึ่งผู้ที่มีการควบคุมร่วมในการงานนั้นมีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น
ผู้ร่วมค้า	หมายถึง	ผู้เข้าร่วมในการร่วมค้าซึ่งมีการควบคุมร่วมในการร่วมค้านั้น
ผู้เข้าร่วมการงาน	หมายถึง	กิจการที่เข้าร่วมในการร่วมการงาน ไม่ว่ากิจการนั้นจะมีการควบคุมร่วมในการงานดังกล่าวหรือไม่
หน่วยงานแยกต่างหาก	หมายถึง	หน่วยงานทางการเงินที่สามารถระบุเป็นหน่วยงานที่แยกต่างหากได้ ซึ่งรวมทั้งกิจการที่แยกต่างหากโดยการจัดตั้งขึ้นตามกฎหมาย หรือกิจการที่กฎหมายยอมรับว่าเป็นกิจการที่แยกต่างหาก ไม่ว่ากิจการดังกล่าวจะมีสภาพนิติบุคคลตามกฎหมายหรือไม่

คำนิยามต่อไปนี้ได้กำหนดอยู่ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม และได้นำมาใช้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้โดยมีความหมายเช่นเดียวกับที่ระบุไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินเหล่านั้น

- การควบคุมผู้ได้รับการลงทุน
- วิธีส่วนได้เสีย
- อำนาจ
- สิทธิเพื่อการคุ้มครอง
- กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง
- งบการเงินเฉพาะกิจการ
- อิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ภาคผนวก ข

แนวทางปฏิบัติ

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ซึ่งอธิบายแนวทางปฏิบัติของย่อหน้าที่ 1 ถึง 27 และมีความเทียบเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

ข1 ตัวอย่างในภาคผนวกนี้แสดงให้เห็นสถานการ์สมมติ ถึงแม้ว่าบางแง่มุมของตัวอย่างนี้อาจนำเสนอในรูปแบบตามความเป็นจริง ข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดของรูปแบบข้อเท็จจริงบางอย่างจะต้องนำมาประเมินเมื่อนำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมการงานมาประยุกต์ใช้

การร่วมการงาน

ข้อตกลงตามสัญญา (ย่อหน้าที่ 5)

- ข2 ข้อตกลงตามสัญญาสามารถพบได้ในหลายรูปแบบ โดยส่วนใหญ่แล้วข้อตกลงตามสัญญาที่สามารถใช้บังคับได้มักจะเป็นลายลักษณ์อักษรซึ่งอยู่ในรูปแบบของสัญญาหรือบันทึกการหารือระหว่างผู้เข้าร่วมการงานแต่ก็อาจจะไม่ใช่ในทุกกรณี กลไกทางกฎหมายอาจจะสามารถสร้างข้อตกลงที่สามารถบังคับใช้ได้ด้วยตัวกลไกดังกล่าวเองหรือร่วมกับสัญญาที่ทำระหว่างผู้เข้าร่วมการงาน
- ข3 เมื่อการร่วมการงานได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก (ดูย่อหน้าที่ ข19 ถึง ข33) ข้อตกลงตามสัญญาหรือบางส่วนของข้อตกลงตามสัญญาอาจจะรวบรวมอยู่ในข้อบังคับ กฎบัตร หรือกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับหน่วยงานแยกต่างหากนั้นก็ได้
- ข4 ข้อตกลงตามสัญญาจะระบุข้อกำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆของการร่วมการงานนั้นซึ่งโดยทั่วไปข้อตกลงตามสัญญามักจะประกอบด้วยเรื่องดังต่อไปนี้
- ข4.1 จุดประสงค์ กิจกรรม และระยะเวลาของการร่วมการงาน
 - ข4.2 วิธีการในการแต่งตั้งคณะกรรมการของการร่วมการงาน หรือคณะผู้บริหารอื่นที่มีอำนาจเทียบเท่ากับคณะกรรมการดังกล่าว
 - ข4.3 กระบวนการตัดสินใจ ซึ่งประกอบด้วยเรื่องที่ต้องได้รับการตัดสินใจจากผู้เข้าร่วมการงาน สิทธิในการออกเสียงของผู้เข้าร่วมการงาน และระดับของการสนับสนุนที่ต้องการสำหรับเรื่องดังกล่าว กระบวนการตัดสินใจตามที่ได้ระบุไว้ในข้อตกลงตามสัญญานี้ทำให้เกิดการควบคุมร่วมในการร่วมการงานนั้น (ดูย่อหน้าที่ ข5 ถึง ข11)
 - ข4.4 ทุนหรือการจ่ายสมทบอื่น ๆ ที่ต้องการจากผู้เข้าร่วมการงาน
 - ข4.5 วิธีการแบ่งสินทรัพย์ หนี้สิน รายได้ ค่าใช้จ่าย หรือกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานให้แก่ผู้เข้าร่วมการงาน

การควบคุมร่วม (ย่อหน้าที่ 7 ถึง 13)

- ข5 ในการประเมินว่ากิจการมีการควบคุมร่วมในกิจการหรือไม่ อันแรก กิจการต้องประเมินว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมการงานนั้นหรือไม่ มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม ได้ให้นิยามของการควบคุมไว้ และกิจการต้องนำมาตราฐานการรายงานทางการเงินฉบับดังกล่าวมาใช้ในการกำหนดว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานเปิดรับหรือมีสิทธิในผลตอบแทนผันแปรจากการเข้าร่วมในการงานดังกล่าวหรือไม่ รวมทั้งสามารถเปลี่ยนแปลงผลตอบแทนเหล่านั้นโดยใช้อำนาจของตนที่มีอยู่ในการงานดังกล่าวได้หรือไม่ เมื่อผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานสามารถร่วมกันกำกับดูแลกิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่ออย่างมีนัยสำคัญต่อผลตอบแทนที่การงานนั้นจะได้รับ (กล่าวคือ กิจกรรมที่เกี่ยวข้อง) ผู้เข้าร่วมการงานดังกล่าวจึงมีการควบคุมการงานนั้นร่วมกัน
- ข6 หลังจากได้ข้อสรุปว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานมีการควบคุมการงานนั้นร่วมกันแล้ว กิจการต้องประเมินว่ากิจการมีการควบคุมร่วมในกิจการดังกล่าวหรือไม่ การควบคุมร่วมจะมีได้ก็ต่อเมื่อการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้เข้าร่วมการงานแล้วเท่านั้น ทั้งนี้ กิจการต้องใช้ดุลยพินิจในการประเมินว่าผู้เข้าร่วมการงานทุกรายหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานได้ร่วมกันควบคุมการงานนั้น หรือว่ามีเพียงผู้เข้าร่วมการงานรายเดียวเป็นผู้ควบคุมการงานนั้น
- ข7 ในบางครั้ง กระบวนการตัดสินใจที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้เข้าร่วมการงานซึ่งระบุไว้ในข้อตกลงตามสัญญาทำให้เกิดการควบคุมร่วมโดยปริยาย ตัวอย่างเช่น สมมติว่ากิจการสองแห่งได้จัดตั้งการงานขึ้น ซึ่งแต่ละฝ่ายมีสิทธิในการออกเสียงร้อยละ 50 และข้อตกลงตามสัญญาระหว่างสองกิจการนี้ระบุว่าการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 51 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมด ดังนั้น ในกรณีนี้จึงมีการตกลงร่วมกันโดยปริยายว่าทั้งสองฝ่ายมีการควบคุมร่วมในการงานนั้น เนื่องจากการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องไม่สามารถทำได้โดยปราศจากความเห็นชอบของทั้งสองฝ่าย
- ข8 ในสถานการณ์แวดล้อมอื่น ๆ ข้อตกลงตามสัญญาได้กำหนดสัดส่วนของสิทธิในการออกเสียงขั้นต่ำที่ต้องใช้ในการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องเอาไว้ในกรณีที่สามารถจัดกลุ่มผู้เข้าร่วม การงานที่ตกลงร่วมกันได้มากกว่าหนึ่งกลุ่มเพื่อให้ได้ตามสัดส่วนของสิทธิในการออกเสียงขั้นต่ำ ที่ต้องการจะทำให้การงานนั้นไม่ถือว่าเป็นการร่วมการงาน ยกเว้นข้อตกลงตามสัญญาจะระบุว่าการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการงานนั้นต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์จากผู้เข้าร่วมการงานรายใดบ้าง (หรือจากผู้เข้าร่วมการงานรายใดรวมกัน)

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ

ตัวอย่างที่ 1

สมมติว่ากิจการสามแห่งได้จัดตั้งงานขึ้น ซึ่งสิทธิในการออกเสียงในการงานดังกล่าวของกิจการ ก เท่ากับร้อยละ 50 กิจการ ข เท่ากับร้อยละ 30 และกิจการ ค เท่ากับร้อยละ 20 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างกิจการ ก กิจการ ข และกิจการ ค ระบุว่า การตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของงานต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมด ถึงแม้ว่ากิจการ ก สามารถขัดขวางการตัดสินใจใด ๆ ก็ได้ แต่ก็ไม่ได้แสดงว่ากิจการ ก มีการควบคุมการงานดังกล่าวเนื่องจากกิจการ ข ต้องให้ความเห็นชอบกับการตัดสินใจนั้นด้วย กล่าวคือเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาที่กำหนดว่าการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมด ได้ให้ความหมายโดยนัยว่ากิจการ ก และกิจการ ข มีการควบคุมร่วมในการงานดังกล่าว เนื่องจากการตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของงานนั้นไม่สามารถทำได้โดยปราศจากความเห็นชอบของทั้งกิจการ ก และกิจการ ข

ตัวอย่างที่ 2

สมมติว่ากิจการสามแห่งได้จัดตั้งงานขึ้นซึ่งสิทธิในการออกเสียงในการงานดังกล่าวของกิจการ ก เท่ากับร้อยละ 50 กิจการ ข เท่ากับร้อยละ 25 และกิจการ ค เท่ากับร้อยละ 25 ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างกิจการ ก กิจการ ข และกิจการ ค ระบุว่า การตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของงานนั้นต้องได้รับความเห็นชอบอย่างน้อยร้อยละ 75 ของสิทธิในการออกเสียงทั้งหมด ถึงแม้ว่ากิจการ ก สามารถขัดขวางการตัดสินใจใด ๆ ก็ได้ แต่ก็ไม่ได้แสดงว่ากิจการ ก มีการควบคุมการงานดังกล่าว เนื่องจากกิจการ ข หรือกิจการ ค ต้องให้ความเห็นชอบกับการตัดสินใจนั้นด้วย ดังนั้น กิจการ ก กิจการ ข และกิจการ ค ตามตัวอย่างนี้จึงมีการควบคุมการงานนี้ร่วมกัน อย่างไรก็ตามการที่จะได้สิทธิในการออกเสียงถึงร้อยละ 75 นั้นสามารถเกิดจากการจัดกลุ่มผู้เข้าร่วมการงานได้มากกว่าหนึ่งกลุ่ม (กล่าวคือ การรวมกิจการ ก และกิจการ ข หรือการรวมกิจการ ก และกิจการ ค) ซึ่งในสถานการณ์เช่นนี้การงานดังกล่าวจะจัดเป็นการร่วมการงานได้ก็ต่อเมื่อข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้เข้าร่วมการงานจะต้องระบุว่า การตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของงานนั้นจะต้องได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นเอกฉันท์จากผู้เข้าร่วมการงานรายใดบ้าง

ตัวอย่างที่ 3

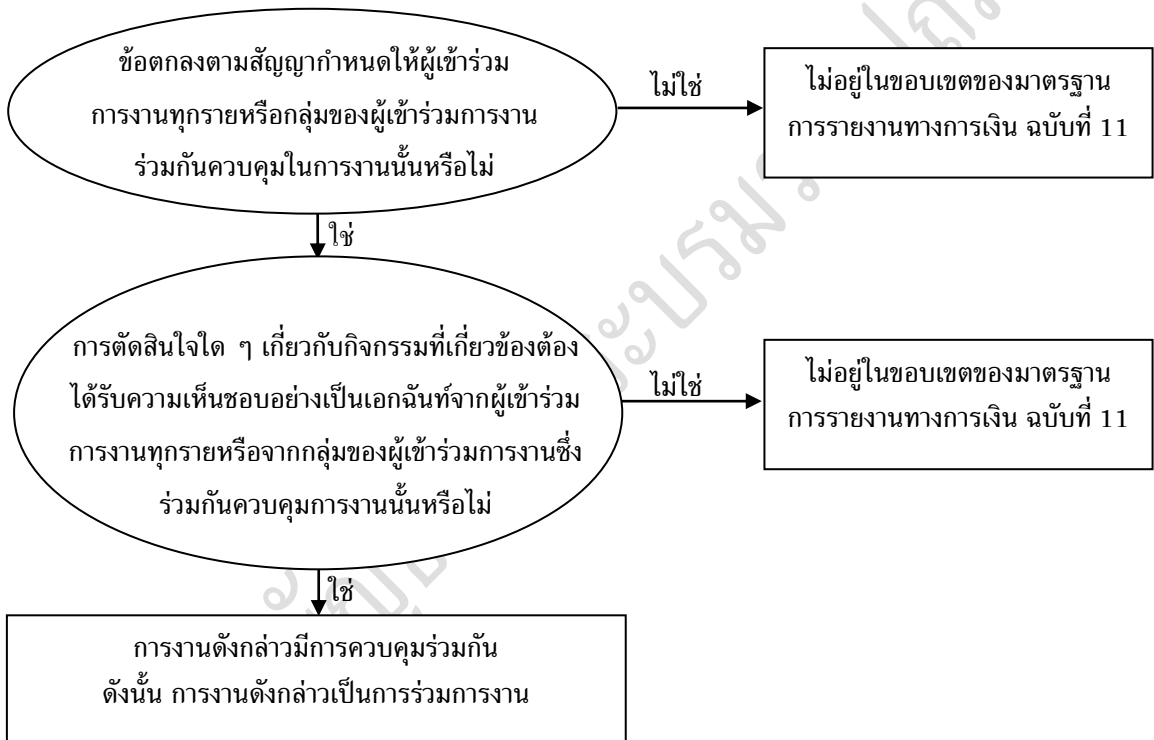
สมมติว่ากิจการ ก และกิจการ ข ต่างก็มีสิทธิในการออกเสียงในการงานเท่ากับร้อยละ 35 ส่วนอีกร้อยละ 30 ที่เหลืออยู่เป็นสิทธิของผู้อื่นที่กระจายกันไป การตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องต้องได้รับความเห็นชอบจากเสียงส่วนใหญ่ ดังนั้น กิจการ ก และกิจการ ข มีการควบคุมร่วมในการงานเฉพาะในกรณีที่ต้องตกลงตามสัญญาว่า การตัดสินใจใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของงานนั้นต้องได้รับความเห็นชอบจากทั้งกิจการ ก และกิจการ ข

- ข9 การได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นเอกฉันท์ หมายความว่า ผู้เข้าร่วมการงานรายใดก็ตามที่มีการควบคุมร่วมสามารถกีดกันไม่ให้ผู้เข้าร่วมการงานรายหนึ่งรายใดหรือกลุ่มของผู้เข้าร่วมการงานทำการตัดสินใจแต่เพียงผู้เดียว (เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง) โดยปราศจากความเห็นชอบของตน

ทั้งนี้ หากการได้รับความเห็นชอบอย่างเป็นทางการเป็นเอกฉันท์นั้นเกี่ยวกับการตัดสินใจที่ให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการทำงานเพื่อการคุ้มครองตนเองเท่านั้น และไม่ใช้การตัดสินใจที่เกี่ยวกับกิจกรรมที่เกี่ยวข้องของการทำงาน ผู้เข้าร่วมการทำงานรายนั้นจะไม่ได้ถือว่าเป็นผู้ที่มีการควบคุมร่วมในกิจการดังกล่าว

- ข10 ข้อตกลงตามสัญญาอาจเป็นคำสั่งของกระบวนการระงับข้อพิพาทก็ได้ เช่น คำตัดสินโดยอนุญาโตตุลาการซึ่งคำสั่งดังกล่าวอาจอนุญาตให้มีการตัดสินใจได้โดยปราศจากความเห็นชอบอย่างเป็นทางการจากผู้ที่มีการควบคุมร่วมแต่การมีคำสั่งดังกล่าวก็ไม่ได้มีผลให้กิจการนั้นไม่เกิดการควบคุมร่วมกัน ดังนั้น จึงไม่มีผลให้กิจการนั้นไม่ถือว่าเป็นการร่วมกิจการงาน

การประเมินการควบคุมร่วม

- ข11 เมื่อการงานไม่อยู่ในขอบเขตของมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่อง การร่วมกิจการงาน กิจการต้องรับรู้ส่วนได้เสียของตนในกิจการดังกล่าวให้เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้อง เช่น มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า หรือมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

ประเภทของการร่วมการงาน (ย่อหน้าที่ 14 ถึง 19)

- ข12 การร่วมการงานจัดตั้งขึ้นเพื่อวัตถุประสงค์ที่หลากหลาย (เช่น เพื่อแบ่งปันต้นทุนและความเสี่ยงระหว่างผู้เข้าร่วมการงาน หรือเพื่อให้ผู้เข้าร่วมการงานเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ ๆ หรือตลาดใหม่ ๆ) และสามารถจัดตั้งโดยใช้โครงสร้างและรูปแบบทางกฎหมายที่แตกต่างกันได้
- ข13 การร่วมการงานบางส่วนไม่ได้กำหนดให้กิจกรรมของการร่วมการงานนั้นต้องดำเนินการโดยใช้หน่วยงานแยกต่างหาก อย่างไรก็ตาม การร่วมการงานบางส่วนก็ได้กำหนดให้มีการจัดตั้งหน่วยงานแยกต่างหากขึ้น
- ข14 การจัดประเภทการร่วมการงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ขึ้นอยู่กับสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานซึ่งเกิดจากการร่วมการงานตามปกติธุรกิจ มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ได้แบ่งประเภทของการร่วมการงานออกเป็นกรดำเนินการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมคำ ในกรณีที่เกิดการมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงาน การร่วมการงานดังกล่าวจะถือว่าการดำเนินงานร่วมกัน ส่วนในกรณีที่กิจการมีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการงาน การงานดังกล่าวจะถือว่าการร่วมคำ ย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข33 ระบุถึงวิธีการประเมินที่กิจการต้องใช้ในการกำหนดว่ากิจการมีส่วนได้เสียในการดำเนินงานร่วมกันหรือมีส่วนได้เสียในการร่วมคำ

การจัดประเภทการร่วมการงาน

- ข15 ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข14 ผู้เข้าร่วมการงานต้องประเมินสิทธิและภาระผูกพันของตนที่เกิดขึ้นจากการร่วมการงาน เพื่อใช้ในการจัดประเภทการร่วมการงาน ซึ่งกิจการต้องพิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้ในการประเมินดังกล่าว
- ข15.1 โครงสร้างของการร่วมการงาน (ดูย่อหน้าที่ ข16 ถึง ข21)
- ข15.2 ในกรณีที่การร่วมการงานได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก ให้พิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้
- ข15.2.1 รูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหาก (ดูย่อหน้าที่ ข22 ถึง ข24)
- ข15.2.2 เงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา (ดูย่อหน้าที่ ข25 ถึง ข28) และ
- ข15.2.3 ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นที่เกี่ยวข้อง (ดูย่อหน้าที่ ข29 ถึง ข33)

โครงสร้างของการร่วมการงาน

การร่วมการงานที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

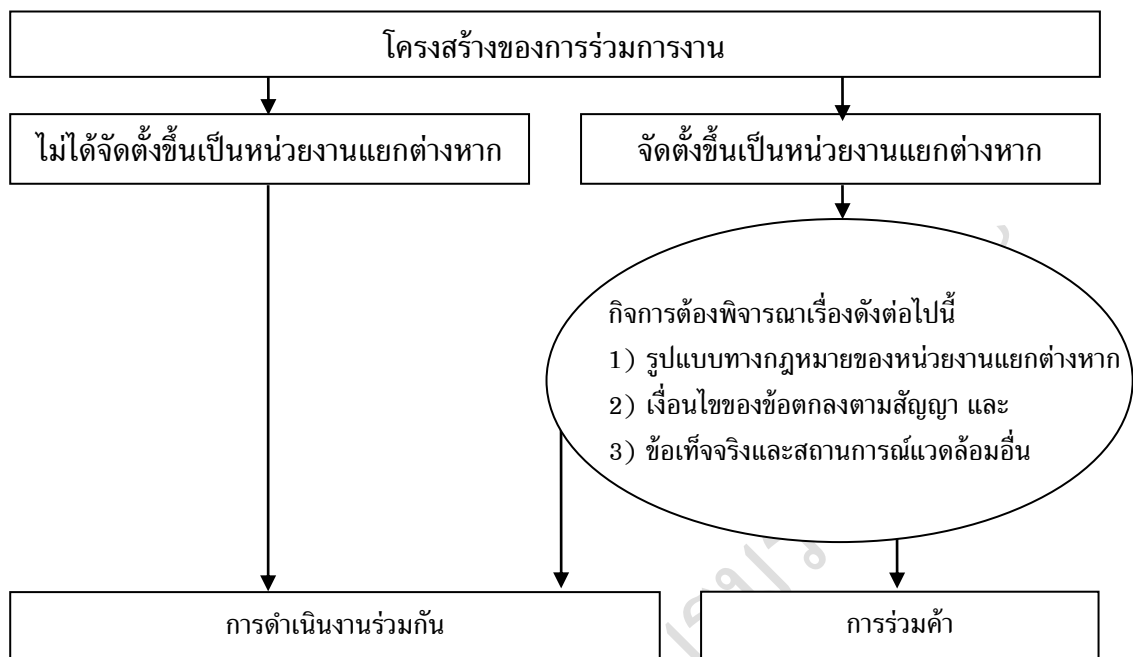
- ข16 การร่วมการงานที่ไม่ได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหากถือว่าการดำเนินงานร่วมกัน ในกรณีดังกล่าว ข้อตกลงตามสัญญาจะกำหนดสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น รวมทั้งสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในรายได้และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น

- ข17 ข้อตกลงตามสัญญา มักจะอธิบายถึงลักษณะกิจกรรมของการร่วมการทำงาน และวิธีการที่ผู้เข้าร่วมการทำงานใช้ในการดำเนินกิจกรรมเหล่านั้นร่วมกัน ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมการทำงานตกลงที่จะร่วมกันผลิตสินค้า โดยมีการกำหนดงานที่แต่ละฝ่ายต้องรับผิดชอบเอาไว้ ซึ่งแต่ละฝ่ายต้องใช้สินทรัพย์ของตนและรับผิดชอบต่อหนี้สินที่ตนได้ก่อขึ้น นอกจากนี้ ข้อตกลงตามสัญญา ยังได้ระบุถึงวิธีการในการแบ่งรายได้และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นร่วมกันให้แก่ผู้เข้าร่วมการทำงาน ในกรณีดังกล่าว งบการเงินของผู้ร่วมดำเนินงานแต่ละรายต้องรับรู้สินทรัพย์ที่นำมาใช้และหนี้สินที่ตนได้ก่อขึ้นในงานที่ตนรับผิดชอบ และรับรู้ส่วนแบ่งของตนในรายได้และค่าใช้จ่ายตามข้อตกลงตามสัญญานั้น
- ข18 ในกรณีอื่น ๆ เช่น ผู้เข้าร่วมการทำงานอาจตกลงที่จะแบ่งปันและร่วมกันใช้สินทรัพย์ ซึ่งในกรณีดังกล่าว ข้อตกลงตามสัญญาได้กำหนดสิทธิของผู้เข้าร่วมการทำงานในสินทรัพย์ที่ใช้งานร่วมกัน และกำหนดวิธีการในการแบ่งผลผลิตหรือรายได้ที่ได้รับจากสินทรัพย์นั้นและต้นทุนในการดำเนินงานให้แก่ผู้เข้าร่วมการทำงาน ผู้ร่วมดำเนินงานแต่ละรายต้องรับรู้ส่วนแบ่งของตนในสินทรัพย์ที่ใช้งานร่วมกันและส่วนแบ่งของตนในหนี้สินใด ๆ ตามที่ได้ตกลงกัน และรับรู้ส่วนแบ่งของตนในผลผลิตรายได้ และค่าใช้จ่ายตามข้อตกลงตามสัญญานั้น

การร่วมการทำงานที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

- ข19 การร่วมการทำงานซึ่งสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการทำงานนั้นดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากสามารถเป็นได้ทั้งการร่วมค้าหรือการดำเนินงานร่วมกัน
- ข20 การกำหนดว่าผู้เข้าร่วมการทำงานเป็นผู้ร่วมดำเนินงานหรือเป็นผู้ร่วมค้ำนั้นขึ้นอยู่กับสิทธิของผู้เข้าร่วมการทำงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการทำงานในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการทำงานนั้นซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหาก
- ข21 ตามที่ระบุไว้ในย่อหน้าที่ ข15 เมื่อผู้เข้าร่วมการทำงานได้จัดตั้งการร่วมการทำงานขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก ผู้เข้าร่วมการทำงานต้องประเมินว่ารูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากตลอดจนเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา รวมทั้งข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นได้ทำให้ผู้เข้าร่วมการทำงานมีลักษณะใดดังต่อไปนี้หรือไม่
- ข21.1 มีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการทำงานนั้น (กล่าวคือ การร่วมการทำงานดังกล่าวจัดประเภทเป็นการดำเนินงานร่วมกัน) หรือ
- ข21.2 มีสิทธิในสินทรัพย์สุทธิของการร่วมการทำงานนั้น (กล่าวคือ การร่วมการทำงานดังกล่าวจัดประเภทเป็นการร่วมค้า)

การจัดประเภทการร่วมการงาน: การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่เกิดจากการร่วมการงาน

รูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหาก

- ข22 รูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากมีความเกี่ยวข้องกับการประเมินประเภทของการร่วมการงาน โดยรูปแบบทางกฎหมายนี้ช่วยในการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหาก เช่น ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนได้เสียในสินทรัพย์ซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากหรือไม่ และผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากหรือไม่
- ข23 ตัวอย่างเช่น ผู้เข้าร่วมการงานอาจจัดการร่วมการงานโดยใช้หน่วยงานแยกต่างหาก ซึ่งมีรูปแบบทางกฎหมายที่ทำให้ต้องพิจารณาหน่วยงานแยกต่างหากเป็นเอกเทศ (กล่าวคือ สินทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากถือว่าเป็นสินทรัพย์และหนี้สินของหน่วยงานแยกต่างหาก ไม่ใช่สินทรัพย์และหนี้สินของผู้เข้าร่วมการงาน) ในกรณีดังกล่าว การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานโดยพิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากแสดงให้เห็นว่าการร่วมการงานนั้นจัดเป็นการร่วมค้า อย่างไรก็ตาม เงื่อนไขที่ผู้เข้าร่วมการงานได้ตกลงกันไว้ในข้อตกลงตามสัญญา(ดูย่อหน้าที่ ข25 ถึง ข28) รวมทั้งข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น (ดูย่อหน้าที่ ข29 ถึง ข33) สามารถบ่งชี้การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากได้
- ข24 การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากนั้นมีความเพียงพอที่จะสรุปว่าการร่วมการงานดังกล่าวจัดเป็นการดำเนินงานร่วมกัน ก็ต่อเมื่อผู้เข้าร่วมการงานต้องจัดการร่วมการงานโดยใช้หน่วยงานแยก

ต่างหาก ซึ่งรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากไม่ได้ทำให้มีการแบ่งแยกกันระหว่างผู้เข้าร่วมการงานและหน่วยงานแยกต่างหาก (กล่าวคือ สิทธิทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยหน่วยงานแยกต่างหากถือว่าเป็นสิทธิทรัพย์และหนี้สินของผู้เข้าร่วมการงาน)

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา

- ข25 ในหลายกรณี สิทธิและภาระผูกพันที่ผู้เข้าร่วมการงานได้ตกลงกันไว้ในข้อตกลงตามสัญญามีความสอดคล้องหรือไม่มีความขัดแย้งกับสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากซึ่งการร่วมการงานนั้นได้จัดตั้งขึ้น
- ข26 ในกรณีอื่น ผู้เข้าร่วมการงานใช้ข้อตกลงตามสัญญาเพื่อยกเลิกหรือปรับปรุงสิทธิและภาระผูกพันที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากซึ่งการร่วมการงานนั้นได้จัดตั้งขึ้น

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ
<p>ตัวอย่างที่ 4</p> <p>สมมติว่ากิจการสองแห่งจัดตั้งการร่วมการงานขึ้นในรูปแบบของบริษัท ซึ่งแต่ละฝ่ายมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของในบริษัทนั้นจำนวนร้อยละ 50 การจัดตั้งขึ้นเป็นบริษัททำให้สามารถแยกกิจการจากผู้เป็นเจ้าของได้ จึงทำให้สิทธิทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยกิจการถือว่าเป็นสิทธิทรัพย์และหนี้สินของบริษัทนั้น</p> <p>ในกรณีดังกล่าว การประเมินสิทธิและภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่พิจารณาจากรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสิทธิทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมการงานใช้ข้อตกลงตามสัญญาในการปรับปรุงรูปแบบของบริษัทเพื่อทำให้ผู้เข้าร่วมการงานแต่ละรายมีส่วนได้เสียในสิทธิทรัพย์ของบริษัทและรับผิดชอบหนี้สินของบริษัทนั้นตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ การปรับปรุงตามสัญญาดังกล่าวเกี่ยวกับรูปแบบของบริษัทสามารถทำให้จัดประเภทการงานเป็นการดำเนินงานร่วมกันได้</p>

- ข27 ตารางต่อไปนี้จะแสดงการเปรียบเทียบเงื่อนไขโดยทั่วไปที่มีอยู่ในข้อตกลงตามสัญญาของผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกัน และเงื่อนไขโดยทั่วไปที่มีอยู่ในข้อตกลงตามสัญญาของผู้เข้าร่วมในการร่วมค้า ทั้งนี้ ตัวอย่างเกี่ยวกับเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาที่แสดงในตารางนี้ไม่ได้แสดงไว้อย่างครบถ้วนสำหรับทุกกรณี

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา		
	การดำเนินงานร่วมกัน	การร่วมค้า
เงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา	ข้อตกลงตามสัญญาได้ให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการงานในสิทธิทรัพย์และทำให้ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น	ข้อตกลงตามสัญญาได้ให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการงานในสิทธิทรัพย์สุทธิของการร่วมการงานนั้น (กล่าวคือ หน่วยงานแยกต่างหาก (แต่ไม่ใช่ผู้เข้าร่วม

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา		
	การดำเนินงานร่วมกัน	การร่วมค้า
		การงาน) เป็นผู้มีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น)
สิทธิในสินทรัพย์	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนแบ่งในส่วนได้เสียทั้งหมด (เช่น สิทธิ กรรมสิทธิ์ หรือความเป็นเจ้าของ) ในสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ (เช่น ตามสัดส่วนของส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของผู้เข้าร่วมการงานนั้น หรือตามสัดส่วนของกิจกรรมที่ดำเนินการโดยการร่วมการงานซึ่งเป็นส่วนของผู้เข้าร่วมการงานโดยตรง)	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้สินทรัพย์ที่นำมาใช้ในการร่วมการงานหรือสินทรัพย์ที่การร่วมการงานได้มาในภายหลังถือว่าเป็นสินทรัพย์ของการร่วมการงานนั้น โดยผู้เข้าร่วมการงานไม่มีส่วนได้เสียใด ๆ (กล่าวคือ ไม่มีสิทธิ กรรมสิทธิ์ หรือความเป็นเจ้าของ) ในสินทรัพย์ของการร่วมการงานนั้น
ภาระผูกพันในหนี้สิน	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานมีส่วนแบ่งในหนี้สิน ภาระผูกพัน ต้นทุน และค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นทั้งหมดตามสัดส่วนที่กำหนดไว้ (เช่น ตามสัดส่วนของส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของผู้เข้าร่วมการงาน หรือตามสัดส่วนของกิจกรรมที่ดำเนินการโดยการร่วมการงานซึ่งเป็นส่วนของผู้เข้าร่วมการงานโดยตรง)	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้การร่วมการงานต้องเป็นผู้รับผิดชอบหนี้สินและภาระผูกพันของการร่วมการงาน ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องรับผิดชอบต่อการร่วมการงานเพียงแค่เงินลงทุนของตนในการร่วมการงานดังกล่าว หรือภาระผูกพันของตนเกี่ยวกับทุนที่ค้างชำระหรือทุนที่เพิ่มในการร่วมการงานหรือทั้งสองกรณี
	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานต้องรับผิดชอบ	ข้อตกลงตามสัญญาระบุว่าเจ้าหน้าที่ของการร่วมการงานไม่มี

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา		
	การดำเนินงานร่วมกัน	การร่วมค้า
	เกี่ยวกับการเรียกร้องจากบุคคลภายนอก	สิทธิไล่เบียดผู้เข้าร่วมการงานให้ชำระหนี้สินหรือภาระผูกพันของการร่วมการงาน
รายได้ ค่าใช้จ่าย กำไรหรือขาดทุน	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้มีการปันส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ของผลการดำเนินงานของผู้เข้าร่วมการงานแต่ละราย ตัวอย่างเช่น ข้อตกลงตามสัญญาอาจกำหนดให้มีการปันส่วนรายได้และค่าใช้จ่ายตามเกณฑ์ของกำลังการผลิตที่ผู้เข้าร่วมการงานแต่ละรายใช้ในโรงงานที่ใช้งานร่วมกัน ซึ่งสามารถแตกต่างจากส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของตนในการร่วมการงานได้ ตัวอย่างอื่น เช่น ผู้เข้าร่วมการงานอาจตกลงกันที่จะแบ่งกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นตามเกณฑ์การปันส่วนที่กำหนดไว้ เช่น ตามส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของของผู้เข้าร่วมการงาน ทั้งนี้ ข้อกำหนดดังกล่าวไม่ได้ทำให้การร่วมการงานนั้นไม่ถือว่าการดำเนินงานร่วมกัน หากผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น	ข้อตกลงตามสัญญากำหนดให้ผู้เข้าร่วมการงานแต่ละรายมีส่วนแบ่งในกำไรหรือขาดทุนที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมของการร่วมการงานนั้น
การค้ำประกัน	ผู้เข้าร่วมการงานมักจะต้องการค้ำประกันแก่บุคคลภายนอก เช่น ผู้ที่ได้รับบริการจากการร่วมการงาน หรือผู้ที่ให้เงินทุนแก่การร่วมการงาน การให้การค้ำประกันดังกล่าวหรือการที่ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันที่จะต้องให้การค้ำประกันนั้นไม่ได้เป็นตัวกำหนดว่าต้องจัดประเภทของการร่วมการงานนั้นเป็นการดำเนินงานร่วมกัน ทั้งนี้ ลักษณะที่กำหนดว่า	

การประเมินเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญา		
	การดำเนินงานร่วมกัน	การร่วมค้า
	การร่วมการงานดังกล่าวเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า คือ ผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้นหรือไม่ (ซึ่งผู้เข้าร่วมการงานอาจจะให้หรืออาจจะไม่ให้การค้ำประกันสำหรับภาระผูกพันในหนี้สินบางอย่างก็ได้)	

ข28 เมื่อข้อตกลงตามสัญญาระบุว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงาน ผู้เข้าร่วมการงานจึงถือว่าเป็นผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกัน โดยไม่จำเป็นต้องพิจารณาถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น (ย่อหน้าที่ ข29 ถึง ข33) ในการจัดประเภทการร่วมการงานนั้น

ประเมินข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่น

ข29 เมื่อเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาไม่ได้ระบุว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสินทรัพย์และมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงาน ผู้เข้าร่วมการงานต้องพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นเพื่อประเมินว่าการร่วมการงานดังกล่าวจะจัดประเภทเป็นการดำเนินงานร่วมกันหรือเป็นการร่วมค้า

ข30 การร่วมการงานอาจจัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก ซึ่งรูปแบบทางกฎหมายของหน่วยงานแยกต่างหากทำให้มีการแบ่งแยกกันระหว่างผู้เข้าร่วมการงานและหน่วยงานแยกต่างหาก ทั้งนี้เงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาที่ผู้เข้าร่วมการงานตกลงกันอาจไม่ระบุถึงสิทธิของผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานในหนี้สิน แต่การพิจารณาข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นสามารถทำให้จัดประเภทการร่วมการงานดังกล่าวเป็นการดำเนินงานร่วมกันได้ก็ต่อเมื่อข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมอื่นให้สิทธิแก่ผู้เข้าร่วมการงานในสินทรัพย์และทำให้ผู้เข้าร่วม การงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น

ข31 เมื่อกิจกรรมของการงานได้ถูกออกแบบขึ้นมาเพื่อการจัดหาผลผลิตให้แก่ผู้เข้าร่วมการงานเป็นหลัก แสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจเกือบทั้งหมดของสินทรัพย์ของการงานนั้น ผู้เข้าร่วมการงานมักจะสร้างความมั่นใจเกี่ยวกับการเข้าถึงผลผลิตที่การงานนั้นจัดหาให้โดยการกีดกันไม่ให้การงานดังกล่าวขายผลผลิตไปให้แก่บุคคลภายนอก

ข32 ผลกระทบของการงานที่มีโครงสร้างและวัตถุประสงค์ดังกล่าว คือ การงานต้องใช้กระแสเงินสดรับจากผู้เข้าร่วมการงานที่ซื้อผลผลิตจากการงานนั้นเพื่อชำระหนี้สินที่การงานนั้นได้ก่อขึ้น ดังนั้น ในกรณีที่การงานต้องพึ่งพิงกระแสเงินสดของผู้เข้าร่วมการงานแต่เพียงอย่างเดียวเพื่อให้การงานนั้นสามารถดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง จึงแสดงให้เห็นว่าผู้เข้าร่วมการงานมีภาระผูกพันในหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการงานนั้น

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ

ตัวอย่างที่ 5

สมมติว่ากิจการสองแห่งจัดตั้งการร่วมการงานขึ้นในรูปแบบของบริษัท (กิจการ ค) ซึ่งแต่ละฝ่ายมีส่วนได้เสียในความเป็นเจ้าของเท่ากับร้อยละ 50 วัตถุประสงค์ของการร่วมการงานนี้ คือ การผลิตวัตถุดิบที่ต้องนำมาใช้ในกระบวนการผลิตของผู้เข้าร่วมการงานแต่ละราย การร่วมการงานนี้ช่วยให้มั่นใจได้ว่าผู้เข้าร่วมการงานได้นำสินทรัพย์มาใช้ในการผลิตวัตถุดิบตามข้อกำหนดของผู้เข้าร่วมการงานเกี่ยวกับปริมาณและคุณภาพแล้ว

รูปแบบทางกฎหมายของกิจการ ค (กิจการที่จัดตั้งขึ้นในรูปแบบของบริษัท) ซึ่งกิจการ ค เป็นผู้จัดการกิจกรรมต่าง ๆ ในเบื้องต้น แสดงให้เห็นว่าสินทรัพย์และหนี้สินซึ่งดูแลโดยกิจการ ค เป็นสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการ ค นอกจากนี้ ข้อตกลงตามสัญญาระหว่างผู้เข้าร่วมการงานไม่ได้ระบุว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในสินทรัพย์หรือมีภาระผูกพันในหนี้สินของกิจการ ค ดังนั้น รูปแบบทางกฎหมายของกิจการ ค และเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาจึงแสดงให้เห็นว่าการร่วมการงานนี้เป็นการร่วมค้า

อย่างไรก็ตาม ผู้เข้าร่วมการงานยังคงต้องพิจารณาเรื่องดังต่อไปนี้ที่เกี่ยวข้องกับการร่วมการงานนั้น

- ผู้เข้าร่วมการงานได้ตกลงกันที่จะซื้อผลผลิตทั้งหมดที่ผลิตโดยกิจการ ค ในสัดส่วน 50:50 โดยกิจการ ค ไม่สามารถขายผลผลิตใด ๆ ไปให้แก่บุคคลภายนอกได้ เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากผู้เข้าร่วมการงานทั้งสองฝ่าย แต่เนื่องจากการร่วมการงานนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อจัดหาผลผลิตตามที่ต้องการ ดังนั้นจึงคาดว่า การขายผลผลิตให้แก่บุคคลภายนอกนี้จะเป็นรายการที่ไม่ปกติและไม่มีสาระสำคัญ
- ผู้เข้าร่วมการงานทั้งสองฝ่ายได้ร่วมกันกำหนดราคาของผลผลิตที่ขายให้แก่ผู้เข้าร่วมการงาน ณ ระดับราคาที่ครอบคลุมต้นทุนการผลิตและค่าใช้จ่ายในการบริหารที่เกิดขึ้นของกิจการ ค ซึ่งตามเกณฑ์การดำเนินงานนี้ การร่วมการงานดังกล่าวตั้งใจที่จะดำเนินงาน ณ ระดับจุดคุ้มทุน

จากข้อมูลข้างต้น แสดงให้เห็นถึงข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมดังต่อไปนี้

- ภาระผูกพันของผู้เข้าร่วมการงานที่จะต้องซื้อผลผลิตทั้งหมดที่ผลิตโดยกิจการ ค แสดงให้เห็นว่ากิจการ ค ต้องพึ่งพิงผู้เข้าร่วมการงานแต่เพียงอย่างเดียวในการสร้างกระแสเงินสด ดังนั้น ผู้เข้าร่วมการงานจึงมีภาระผูกพันที่จะต้องจัดหาเงินเพื่อชำระหนี้สินของกิจการ ค
- ข้อเท็จจริงที่ว่าผู้เข้าร่วมการงานมีสิทธิในผลผลิตทั้งหมดที่ผลิตโดยกิจการ ค หมายความว่าผู้เข้าร่วมการงานกำลังใช้และมีสิทธิในผลประโยชน์เชิงเศรษฐกิจทั้งหมดของสินทรัพย์ของกิจการ ค

ข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมเหล่านี้แสดงให้เห็นว่าต้องจัดประเภทการร่วมการงานนี้เป็นการดำเนินงานร่วมกัน โดยข้อสรุปเกี่ยวกับการจัดประเภทการร่วมการงานในสถานการณ์แวดล้อมเหล่านี้จะไม่เปลี่ยนแปลงถ้าผู้เข้าร่วมการงานได้ขายส่วนแบ่งผลผลิตของตนให้แก่บุคคลภายนอก แทนที่จะใช้ส่วนแบ่งผลผลิตดังกล่าวในกระบวนการผลิตครั้งต่อไปของตน

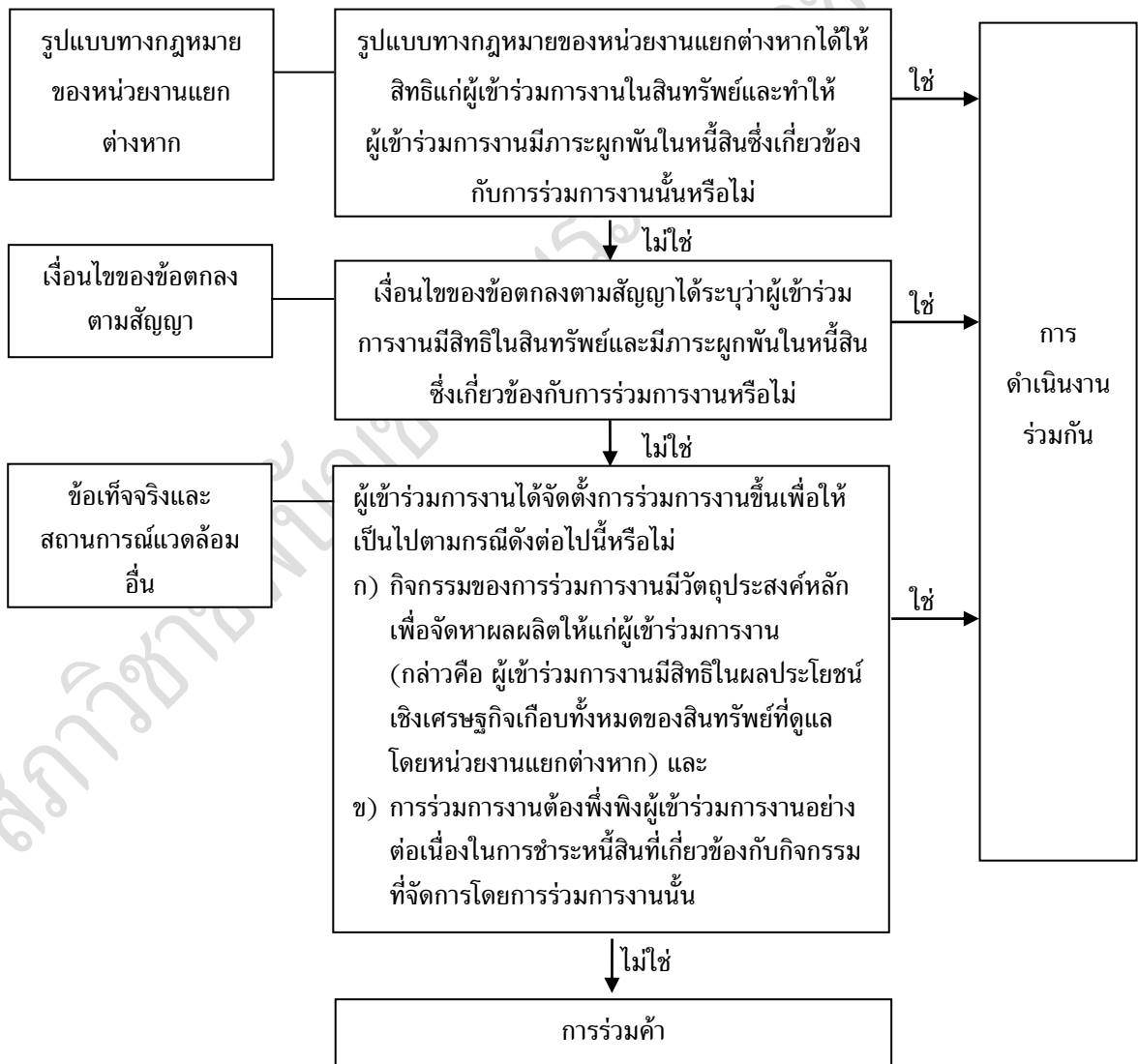
หากผู้เข้าร่วมการงานเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของข้อตกลงตามสัญญาเพื่อทำให้การร่วมการงานนั้นสามารถขายผลผลิตไปให้แก่บุคคลภายนอกได้ จะทำให้กิจการ ค ต้องรับเอาความเสี่ยงเกี่ยวกับอุปสงค์

ตัวอย่างของแนวทางปฏิบัติ

ความเสี่ยงเกี่ยวกับสินค้าคงเหลือ และความเสี่ยงทางด้านเครดิตเอาไว้ ดังนั้น ในกรณีที่มีการเปลี่ยนแปลงข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมดังกล่าว จะต้องประเมินเพื่อจัดประเภทการร่วมการทำงานใหม่ ซึ่งจากข้อเท็จจริงและสถานการณ์แวดล้อมดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า จะต้องจัดประเภทการร่วมการทำงานนี้เป็น การร่วมค้า

ข33 แผนภูมิต่อไปนี้แสดงการประเมินที่กิจการต้องปฏิบัติตามในการจัดประเภทการงาน เมื่อการร่วมการทำงานได้จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

การจัดประเภทการร่วมการทำงานที่จัดตั้งขึ้นเป็นหน่วยงานแยกต่างหาก

งบการเงินของผู้เข้าร่วมการงาน (ย่อหน้าที่ 22)

การบัญชีสำหรับการขายหรือการโอนสินทรัพย์ให้แก่การดำเนินงานร่วมกัน

- ข34 เมื่อกิจการเข้าทำรายการกับการดำเนินงานร่วมกันซึ่งกิจการเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน เช่น การขายหรือการโอนสินทรัพย์ให้ แสดงว่ากิจการมีรายการกับผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันรายอื่น ดังนั้น ผู้ร่วมดำเนินงานดังกล่าวต้องรับรู้ผลกำไรหรือขาดทุนจากรายการนั้นเฉพาะส่วนได้เสียของผู้เข้าร่วมในการดำเนินงานร่วมกันรายอื่นเท่านั้น
- ข35 เมื่อรายการดังกล่าวแสดงหลักฐานว่าเกิดการลดลงของมูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินทรัพย์ที่ขายหรือโอนให้แก่การดำเนินงานร่วมกัน หรือแสดงหลักฐานว่าเกิดผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์เหล่านั้น ผู้ร่วมดำเนินงานดังกล่าวต้องรับรู้ผลขาดทุนเหล่านั้นเต็มจำนวน

การบัญชีสำหรับการซื้อสินทรัพย์จากการดำเนินงานร่วมกัน

- ข36 เมื่อกิจการเข้าทำรายการกับการดำเนินงานร่วมกันซึ่งกิจการเป็นผู้ร่วมดำเนินงาน เช่น การซื้อสินทรัพย์ กิจการต้องไม่รับรู้ส่วนแบ่งของตนในผลกำไรหรือขาดทุนดังกล่าวจนกว่าจะขายสินทรัพย์นั้นออกไปให้แก่บุคคลภายนอก
- ข37 เมื่อรายการดังกล่าวแสดงหลักฐานว่าเกิดการลดลงของมูลค่าสุทธิที่จะได้รับของสินทรัพย์ที่ซื้อโดยผู้เข้าร่วมการงาน หรือแสดงหลักฐานว่าเกิดผลขาดทุนจากการด้อยค่าของสินทรัพย์เหล่านั้น ผู้ร่วมดำเนินงานแต่ละรายต้องรับรู้ส่วนแบ่งของตนในผลขาดทุนดังกล่าว

ภาคผนวก ค

วันถือปฏิบัติ การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง และการยกเลิกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

ภาคผนวกนี้ถือเป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ ซึ่งมีความเทียบเท่ากับส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้

วันถือปฏิบัติ

- ค1 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้กับงบการเงินสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีที่เริ่มในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2558 เป็นต้นไป ทั้งนี้อนุญาตให้นำไปใช้ก่อนวันถือปฏิบัติหากกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้สำหรับงวดก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าวด้วยและต้องถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 10 เรื่อง งบการเงินรวม มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 12 เรื่อง การเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับส่วนได้เสียในกิจการอื่น มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการ และมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า พร้อมกัน
- ค1ก (ย่อหน้านี้ไม่เกี่ยวข้อง)

การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลง

- ค1ข โดยไม่ต้องคำนึงถึงข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด (เมื่อมีการประกาศใช้) เมื่อกิจการถือปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรกให้กิจการนำเสนอเพียงข้อมูลเชิงปริมาณที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 28.6 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 8 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและข้อผิดพลาด(เมื่อมีการประกาศใช้) สำหรับงวดปีล่าสุดก่อนงวดปีแรกที่มีการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 11 เรื่องการร่วมกิจการ (“งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก”) ทั้งนี้กิจการอาจเลือกนำเสนอข้อมูลนี้สำหรับงวดบัญชีปัจจุบันหรืองวดเปรียบเทียบก่อนหน้าถ้ามีการแสดงเปรียบเทียบก็ได้แต่ไม่ได้เป็นการบังคับ

การร่วมค้า - การเปลี่ยนแปลงจากวิธีรวมตามสัดส่วนเป็นวิธีส่วนได้เสีย

- ค2 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากวิธีรวมตามสัดส่วนเป็นวิธีส่วนได้เสีย กิจการต้องรับรู้เงินลงทุนของตนในการร่วมค้า ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกโดยต้องวัดมูลค่าเงินลงทุนเมื่อเริ่มแรกนี้ด้วยจำนวนรวมของมูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินที่กิจการเคยนำมาจัดท่างบการเงินรวมด้วยวิธีรวมตามสัดส่วน รวมทั้งค่าความนิยมที่เกิดขึ้นจากการซื้อกิจการ ทั้งนี้

หากค่าความนิยมนั้นเคยอยู่ภายใต้หน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่มีขนาดใหญ่กว่าหรือเคยอยู่ภายใต้กลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสด กิจการต้องปันส่วนค่าความนิยดังกล่าวให้แก่การร่วมค้าตามสัดส่วนของมูลค่าตามบัญชีของการร่วมค้าและมูลค่าตามบัญชีของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดหรือกลุ่มของหน่วยสินทรัพย์ที่ก่อให้เกิดเงินสดที่มีค่าความนิยดังกล่าวอยู่

- ค3 ยอดคงเหลือต้นงวดของเงินลงทุนตามย่อหน้าที่ ค2 ถือว่าเป็นต้นทุนของเงินลงทุนที่รับรู้เมื่อเริ่มแรก โดยกิจการต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 40 ถึง 43 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า สำหรับยอดคงเหลือต้นงวดของเงินลงทุนดังกล่าวเพื่อที่จะประเมินว่าเงินลงทุนนั้นเกิดการด้อยค่าหรือไม่ และต้องรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าใด ๆ โดยปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก ทั้งนี้ ข้อยกเว้นสำหรับการรับรู้เมื่อเริ่มแรกตามย่อหน้าที่ 15 และ 24 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติเมื่อกิจการรับรู้เงินลงทุนในการร่วมค้าอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดในช่วงการเปลี่ยนแปลงสำหรับการร่วมค้าที่เคยนำมาจัดท่างบการเงินรวมด้วยวิธีรวมตามสัดส่วน
- ค4 หากการรวมสินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดที่กิจการเคยนำมาจัดท่างบการเงินรวมด้วยวิธีรวมตามสัดส่วนทำให้เกิดสินทรัพย์สุทธิที่ติดลบ กิจการต้องประเมินว่ากิจการมีภาวะผูกพันตามกฎหมายหรือภาวะผูกพันจากการอนุमानที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์สุทธิที่ติดลบนั้นหรือไม่ ซึ่งในกรณีที่กิจการมีภาวะผูกพันเกิดขึ้น กิจการต้องรับรู้หนี้สินสำหรับภาวะผูกพันนั้นด้วย แต่ถ้ากิจการสรุปว่ากิจการไม่มีภาวะผูกพันตามกฎหมายหรือภาวะผูกพันจากการอนุमानที่เกี่ยวข้องกับสินทรัพย์สุทธิที่ติดลบนั้น กิจการไม่ต้องรับรู้หนี้สินดังกล่าว แต่ต้องปรับปรุงกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกโดยกิจการต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว รวมทั้งต้องเปิดเผยส่วนแบ่งขาดทุนในการร่วมค้าที่ยังไม่รู้สะสมของกิจการ ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกและ ณ วันที่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้เป็นครั้งแรก
- ค5 กิจการต้องเปิดเผยรายละเอียดของสินทรัพย์และหนี้สินที่ได้รวมไว้ในยอดคงเหลือของบัญชีเงินลงทุนดังกล่าว ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกโดยรวมการร่วมค้าทั้งหมดที่กิจการได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดเกี่ยวกับการปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลงตามที่ได้กล่าวไว้ในย่อหน้าที่ ค2 ถึง ค6
- ค6 ภายหลังจากการรับรู้เมื่อเริ่มแรก กิจการต้องรับรู้เงินลงทุนของกิจการในการร่วมค้าโดยใช้วิธีส่วนได้เสียตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า

การดำเนินงานร่วมกัน - การเปลี่ยนแปลงจากวิธีส่วนได้เสียเป็นการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สิน

- ค7 เมื่อมีการเปลี่ยนแปลงจากวิธีส่วนได้เสียเป็นการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกัน ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก กิจการต้องตัดรายการเงินลงทุนที่เคยรับรู้โดยใช้วิธีส่วนได้เสียและรายการอื่น ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการในการร่วมการงานดังกล่าว ตามย่อหน้าที่ 38 ของมาตรฐานการบัญชี

ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า และรับรู้ส่วนแบ่งของกิจการในสินทรัพย์และหนี้สินแต่ละรายการที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกัน รวมทั้งค่าความนิยมใด ๆ ที่อาจเป็นส่วนหนึ่งของมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุนนั้น

- ค8 กิจการต้องกำหนดส่วนได้เสียของกิจการในสินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานร่วมกันตามสัดส่วนของสิทธิและภาระผูกพันของกิจการที่ได้กำหนดไว้ในข้อตกลงตามสัญญา กิจการวัดมูลค่าตามบัญชีเมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์และหนี้สินโดยการแยกรายการดังกล่าวออกจากมูลค่าตามบัญชีของเงินลงทุน ณ วันต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรกที่แสดงตามข้อมูลที่กิจการใช้ในการปฏิบัติตามวิธีส่วนได้เสีย
- ค9 ผลต่างใด ๆ ที่เกิดขึ้นจากเงินลงทุนที่เคยรับรู้โดยใช้วิธีส่วนได้เสียรวมทั้งรายการอื่น ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการในการร่วมการงานนั้นตามย่อหน้าที่ 38 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 28 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง เงินลงทุนในบริษัทร่วมและการร่วมค้า กับจำนวนสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินรวมทั้งค่าความนิยมที่รับรู้ต้องปฏิบัติดังนี้
- ค9.1 หากจำนวนสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินรวมทั้งค่าความนิยมที่รับรู้มีจำนวนที่สูงกว่าเงินลงทุน (และรายการอื่นที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการ) ที่ได้ตัดออกจากบัญชีให้นำผลต่างนั้นมาหักลบกับค่าความนิยมที่เกี่ยวข้องกับเงินลงทุน และถ้ายังมีผลต่างคงเหลืออยู่ให้นำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก
- ค9.2 หากจำนวนสุทธิของสินทรัพย์และหนี้สินรวมทั้งค่าความนิยมที่รับรู้มีจำนวนที่ต่ำกว่าเงินลงทุน (และรายการอื่นที่เป็นส่วนหนึ่งของเงินลงทุนสุทธิของกิจการ) ที่ได้ตัดออกจากบัญชีให้นำผลต่างนั้นมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก
- ค10 กิจการที่เปลี่ยนจากวิธีส่วนได้เสียเป็นการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินต้องแสดงการกระทบยอดระหว่างเงินลงทุนที่ได้ตัดออกจากบัญชี กับสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้รวมทั้งผลต่างที่ยังคงเหลืออยู่ซึ่งนำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก
- ค11 ข้อยกเว้นของการรับรู้เมื่อเริ่มแรกในย่อหน้าที่ 15 และ 24 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติเมื่อกิจการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกัน

การปฏิบัติในช่วงการเปลี่ยนแปลงในงบการเงินเฉพาะกิจการ

- ค12 กิจการที่เคยรับรู้ส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานร่วมกันเป็นเงินลงทุนที่แสดงด้วยวิธีราคาทุนในงบการเงินเฉพาะกิจการตามย่อหน้าที่ 10 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 27 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง งบการเงินเฉพาะกิจการหรือรับรู้ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) กิจการต้องปฏิบัติดังนี้
- ค12.1 ตัดรายการเงินลงทุนออกจากบัญชี และรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของกิจการในการดำเนินงานร่วมกันด้วยจำนวนตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ ๑7 ถึง ๑9

ค12.2 แสดงการกระทบยอดระหว่างเงินลงทุนที่ตัดออกจากบัญชีกับสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ รวมทั้งผลต่างที่ยังคงเหลืออยู่ซึ่งนำมาปรับปรุงกับกำไรสะสมต้นงวดของงวดล่าสุดที่ผ่านมา

การอ้างอิง “งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก”

ค12ก แม้ว่าในย่อหน้าที่ ค2 ถึงย่อหน้าที่ ค12 จะอ้างอิงคำว่า “งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก” กิจการอาจสามารถเลือกนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงแล้วสำหรับงวดก่อนหน้า (หากมีการนำเสนอ) ก็งวดก็ได้โดยไม่เป็นการบังคับ หากกิจการมีการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ปรับปรุงแล้วสำหรับงวดก่อนหน้าการอ้างอิงคำว่า “งวดก่อนหน้างวดที่มีการนำมาใช้ครั้งแรก” ในย่อหน้าที่ ค2 ถึงย่อหน้าที่ ค12 ให้อ่านแทนด้วยคำว่า “งวดบัญชีแรกสุดที่ถูกนำเสนอเปรียบเทียบที่ปรับปรุงแล้ว”

ค12ข หากกิจการมีการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบที่ไม่ได้ทำการปรับปรุงสำหรับงวดก่อนหน้า กิจการต้องระบุให้ชัดเจนว่าข้อมูลดังกล่าวไม่ได้มีการปรับปรุงและถูกจัดทำขึ้นด้วยหลักเกณฑ์ที่ต่างกัน และอธิบายหลักเกณฑ์ดังกล่าวด้วย

ค13 ข้อยกเว้นของการรับรู้เมื่อเริ่มแรกในย่อหน้าที่ 15 และ 24 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 12 (ปรับปรุง 2557) เรื่อง ภาษีเงินได้ (เมื่อมีการประกาศใช้) ไม่ให้นำมาถือปฏิบัติเมื่อกิจการรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินที่เกี่ยวข้องกับส่วนได้เสียของตนในการดำเนินงานร่วมกันในงบการเงินเฉพาะกิจการอันเนื่องมาจากการปฏิบัติตามข้อกำหนดในช่วงการเปลี่ยนแปลงสำหรับการดำเนินงานร่วมกันตามย่อหน้าที่ ค12

การอ้างอิงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

- ค14 ถ้ากิจการนำมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้มาถือปฏิบัติ แต่ยังไม่ได้นำมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) มาปฏิบัติใช้ การอ้างอิงใด ๆ ถึงมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ฉบับที่ 9 เรื่อง เครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้) ให้หมายถึงมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 เรื่อง การรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (เมื่อมีการประกาศใช้)

การยกเลิกมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับอื่น

- ค15 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้แทนมาตรฐานการบัญชีดังต่อไปนี้
- ค15.1 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 31 (ปรับปรุง 2555) เรื่อง ส่วนได้เสียในการร่วมค้า และ
 - ค15.2 (ย่อหน้าที่ไม่เกี่ยวข้อง)